

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-934

24.03.2017

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Сисоєнко І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 24 березня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 152/511

"21" Серпня 2017 р.

Прем'єр-міністру України
Гройсману В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ
у порядку статті 86 Конституції України та
статті 15 Закону України «Про статус народного депутата»
(щодо розвитку системи екстреної медичної допомоги України)

Шановний Володимире Борисовичу!

1 січня 2013 року в Україні набув чинності Закон «Про екстрену медичну допомогу», а також низка підзаконних нормативних актів щодо надання населенню екстреної медичної допомоги, які стали стартом комплексної реформи екстреної медичної допомоги у нашій державі, що дозволила суттєво покращити рівень надання цієї допомоги, в тому числі постраждалим під час дорожньо-транспортних пригод, рівень яких в Україні є доволі високим.

Зокрема, вказаним Законом визначені основні правові засади та принципи організації надання населенню екстреної медичної допомоги, у тому числі визначено усі складові цієї системи, окреслені повноваження органів державної та місцевої влади щодо забезпечення її функціонування, встановлені права.

Разом з тим, не зважаючи на заходи, що вживаються з метою реформування системи екстреної медичної допомоги в нашій державі, Україні поки що нам не вдалося вийти на той рівень організації екстреної медичної допомоги, який відповідає кращим світовим і європейським стандартам у цій сфері, та існує низка нагальних проблем, пов'язаних із належною організацією надання цього виду медичної допомоги населенню.

Є проблеми з ефективністю організації екстреної медичної допомоги. Так, відомо що в середньому щорічно до диспетчерів екстреної медичної допомоги за допомогою звертається близько 10,1 млн. громадян. Бригадами екстреної (швидкої) медичної допомоги за викликами громадян виконується близько 8,98 млн. виїздів до хворих. Водночас, за спостереженнями фахівців близько 500 тисяч звернень є необґрунтованими, а тому не потребують виїзду бригади екстреної медичної допомоги та надання екстреної медичної допомоги, а близько 300 тисяч викликів є безрезультатними виїздами (тобто такими, коли допомога з різних причин не була надана). Середнє навантаження на загально-лікарську або фельдшерську бригаду на добу становить 14 – 17 виїздів.

На території України використовується спеціалізований санітарний транспорт різного модельного ряду та марок (починаючи з 1992 року випуску), частина якого не відповідає вимогам Національного стандарту, встановленого для цього виду транспорту, ні за зовнішніми параметрами, ні за комплектацією салону.

Крім того 60-70% цього транспорту та медичного обладнання, яким він укомплектований, є застарілим та підлягають заміні.

Окремою проблемою постало забезпечення карет швидкої допомоги необхідним навігаційним обладнанням та засобами автономного зв'язку, що також передбачено законодавством. Завдяки такому обладнанню можна ефективно організувати роботу бригад екстреної допомоги, значно скорочувати термін прибуття бригад на місце події, контролювати витрати паливно-мастильних матеріалів тощо. На жаль, через брак фінансування таке обладнання сьогодні мають лише Харківська та Дніпропетровська області та м. Київ. А засобами автономного зв'язку (сучасними радіостанціями) не укомплектована взагалі жодна бригада ЕМД в Україні.

Існують також певні проблеми і з оплатою праці працівників системи екстреної медичної допомоги. Оскільки їхня робота є складною та пов'язана із значним фізичним та психологічним навантаженням та ризиками для життя та здоров'я, Законом України «Про екстрену медичну допомогу» (стаття 11) було встановлено право медичних працівників системи екстреної медичної допомоги на підвищені посадові оклади, надбавки за особливий характер праці, за особливі умови праці, доплати за науковий ступінь, за почесні звання, а також за вислугу років залежно від стажу роботи в державних і комунальних закладах охорони здоров'я, інші надбавки і доплати, премії і винагороди, матеріальну допомогу тощо. Водночас, наявний фонд заробітної плати для працівників системи не дає можливості забезпечити їм виплат встановлених законодавством надбавок та інших фінансових заохочень в повному обсязі відповідно до законодавства, через дефіцит коштів, які щорічно виділяються державою на ці цілі.

Враховуючи вищезазначене, прошу Вас у невідкладному порядку:

1. Розробити та внести на розгляд Верховної Ради України зміни до державного бюджету України на 2017 рік. Виділити фінансування діяльності екстреної медичної допомоги з бюджетної програми 2311410 «Медична субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам» окремою бюджетною програмою.

2. Розробити та внести на розгляд Верховної Ради України зміни до державного бюджету України на 2017 рік щодо виділення додаткових коштів у сумі 392 млн. грн. на розвиток екстреної медичної допомоги, побудову єдиних оперативно-диспетчерських служб центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

3. Внести зміни до абзацу 3 пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 7 березня 2013 року №199 «Деякі питання оплати праці медичних працівників системи екстреної медичної допомоги», виключивши після слів «у розмірі» слово «до».

Варто пам'ятати, що стратегічно важливим пріоритетним завданням держави у галузі охорони здоров'я є забезпечення хворих та постраждалих у разі виникнення екстрених станів, які загрожують їх життю - екстреною медичною допомогою, збереження життя та здоров'я на людини.

Система екстреної медичної допомоги займає важливе місце в системі охорони здоров'я України та забезпеченні безпеки громадян.

З повагою
заступник голови Комітету
Верховної Ради України з
питань охорони здоров'я,
народний депутат України

Ірина СИСОЄНКО

152